

07 11604

MATERIAŁY WEŁNIANE	N O R M A B R A N Ż O W A				
	Tkaniny wełniane i wełnopodobne				
	Oznaczenie				
	składu surowcowego				
	BN-85				
	7543-02				
	Zamiast BN-74/7543-02				
	Grupa katalogowa 1183				

1. WSTĘP

Przedmiotem normy są zasady i sposoby oznaczania składu surowcowego tkanin wełnianych i wełnopodobnych (z wyjątkiem tkanin przeznaczonych na wyroby odpasowane) w krajkach za pomocą barwnych nitok oraz napisów na przywieszkach.

2. OZNACZANIE**2.1. Rodzaje oznaczeń**

a) w tkaninach

— barwnie tkanych — za pomocą barwnych nitok w krajkach,

— barwionych i drukowanych — za pomocą barwnych nitok w krajkach lub na przywieszkach zgodnie z 2.3,

b) na przywieszkach — przez podanie nazw handlowych i procentu użytych surowców.

2.2. Oznaczanie tkanin barwnie tkanych. Przy oznaczaniu składu surowcowego tkanin barwnie tkanych należy stosować zasady podane w tablicy.

Oznaczanie składu surowcowego za pomocą barwnych nitok w krajkach

Rodzaje włókien	Barwa nitok w krajkach				
Wełniane	niebieski				
Poliestrowe	czerwony				
Poliakrylonitrylowe	zielony				
Poliamidowe	jasnoszary				
Polipropylenowe	brązowy				
Celulozowe	żółty				
Zawartość włókien	11 ÷ 30	35 ÷ 45	50 ÷ 65	70 ÷ 80	85 ÷ 100
Liczba nitok określonej barwy w krajkach	1	2	3	4	5

Zgłoszona przez Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Wełnianego
Ustanowiona przez Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego dnia 9 stycznia 1985 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 lipca 1985 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 5/1985 poz. 10)

Nitki do oznaczania składu surowcowego powinny być umieszczone między nitkami krajki a tłem tkaniny. Należy je układać w kierunku od krajki do tła tkaniny w kolejności barw zgodnej z tablicą.

Nitki do oznaczania składu surowcowego powinny być dwustronnie obrzeżone co najmniej jedną białą nitką w przypadku, gdy ich układ barwny nie jest kontrastowy w stosunku do barwy krajki i tła tkaniny.

2.3. Oznaczanie tkanin barwionych lub drukowanych.

Do oznaczania tkanin barwionych lub drukowanych można zastosować:

a) zasady podane w 2.2, w przypadku gdy nitki do oznaczania składu surowcowego nie zabarwiają się w procesach barwienia lub drukowania tkaniny,

b) w przypadku gdy nie istnieje możliwość zastosowania do oznaczania składu surowcowego nitek z włó-

kien nie zabarwiających się w procesach barwienia i drukowania tkaniny, należy stosować przywieszki.

2.4. Przykłady oznaczeń składu surowcowego

2.4.1. Tkanina barwnie tkana o składzie surowcowym 60% włókien wełnianych i 40% włókien celulozowych o nazwie handlowej ARGONA

a) w krajce:

3 nitki niebieskie,

2 nitki żółte,

b) napis na przywieszce:

WEŁNA 60% — ARGONA 40%

2.4.2. Tkanina barwiona o składzie surowcowym 70% włókien poliestrowych o nazwie handlowej ELANA i 30% włókien celulozowych o nazwie handlowej ARGONA

napis na przywieszce:

ELANA 70% — ARGONA 30%

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Wełnianego, Łódź.

2. Istotne zmiany w stosunku do BN-74/7543-02

a) uzupełniono tablicę o sposób oznaczania w tkaninie włókien polipropylenowych oraz skorygowano jej układ graficzny zgodnie z zasadami klasyfikacji,

b) ustalono 11% jako dolną granicę, od której oznacza się skład surowcowy tkanin w krajkach i na przywieszkach.

3. Oznaczanie składu surowcowego tkanin produkowanych na eksport. Dla potrzeb eksportu dopuszcza się oznaczanie składu surowcowego zgodnie z wymaganiami odbiorcy.

W przypadku wprowadzenia do obrotu rynkowego tkanin stanowiących nadwyżki eksportowe, oznaczonych inaczej niż podano w normie, należy ich skład surowcowy oznaczać zgodnie z p. 2.3b) normy.

4. Autorzy projektu normy — mgr inż. Jan Stoma, Maria Pielat — Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Wełnianego, Łódź.